

Så känns det när en främling tar sig in i ens hem: Få ord men många känslor i pjäsen "Höra hemma" - till Matfors och Alnön i helgen

Han är grå, kanske en sorts djur, och har inrett sin mysiga kula i samma tjugiga grånyans som han själv.

Hemma kan man vara sig själv, slappna av och utöva sina intressen. Och vi vet alla att om vi har ett rum som är väldigt mycket vårt eget blir det liksom stört när någon annan kommer in. Det är inte samma rum längre. Och det är otäckt.

In i Grås hem förrirrar sig en dag en vareelse som är mer som en människa och har helt andra färger än han. Det blir konflikt. Hon är annorlunda. Hon gör hans hem till något det inte var förut. Men det är också synd om henne, som är hemlös.

"Höra hemma" är en barnpjäs med väldigt få ord, men med mycket kroppsspråk, rörelse och humor. Och kanske skulle inte just den här berättelsen fungera lika bra spelad med ord. Revirförsvaret sitter i reptilhjärnan, och den kommunicerar via känslor, inte ord. Också rörelse och pantomim pratar i känslor; och barn är experter på känslor. Här får man vara med om hela känslspektrat: rädsla och fientlighet, tveksamhet, en växande sympati. Och hur Grås hem visserligen inte är detsamma som förr, men det har inte blivit sämre. Rentav fanns några av hennes färger där innan, fast de inte syntes.

Det finns många berättelser för barn som uppmanar att släppa på våra revir. Men den här tar ett steg till och visar att när man väl har vant sig blir det väldigt tomt utan den andra. Dessutom får barnen lära sig att vinylskivor inte är tallrikar (som någon trodde i Kulturmagasinet), utan att de spelar musik, som man kan höra hemma.

Teater Kung och Drottning: Höra hemma

Regi: Daniel Goldmann

På scenen: Paula Helander och Per Werolf

Scenografi och kostym: Lina Serning

Kulturmagasinet 13 mars

Spelas också i Matfors bibliotek den 14/3 kl 14.15
och på Vibackeskolan, Alnön, den 15/3 kl 14

Susanne Holmlund

060-19 72 78

susanne.holmlund@mittmedia.se